

Hỏi Thăm Đà Lạt

Không biết Đà Lạt giờ, 16 Trần Hưng Đạo, những con chim sáo sậu / còn tụ về đấy không?

Biệt thự giữa rừng thông / nghe nói giờ trống trải, lá thông rơi trên mái / gió đã bay hết rồi...

Đà Lạt vậy, xa xôi / nếu tôi về đường cũ...con đường không phải phố / đã mất chiều dài xưa?

Đà Lạt vậy, hết thơ, tôi sẽ buồn biết mấy...Cái nơi, bên phải, trái, ngã ba đường dễ thương...

Người ta nói giờ sương / cũng tránh Trần Hưng Đạo...thì hỏi chi chim sáo / còn đâu nữa mà vui?

*

Chưa về, đã ngậm ngùi, tang thương là biến đổi! Xưa, ông bà hay nói, giờ cháu con...hồn nhiên!

Tôi nhớ quá, thưa em / áo dài em màu tím / cái tên em kỷ niệm...tim tím những đời sim!

Thế là tôi nhớ em / cũng bằng nhớ Đà Lạt? Thế là tôi tan nát / trái tim dại khờ chẳng?

Đêm đêm tôi hỏi trăng. Trăng nhỏ vài giọt lệ. Cuối tháng trăng mọc trễ, đầu tháng trăng không về!

Bốn đêm dài lê thê. Lòng tôi buồn rữ rượi...Trần Hưng Đạo, ai nói...bây giờ rất khác xưa!

Thế mà tôi vẫn mơ / một hoàng hôn rất tím...áo dài em ngọt lịm / bay qua dốc nhà ga...

Em ơi em là hoa / cầm tú cầu yêu dấu. Anh chim sáo về đậu / trên thềm ướt đẫm sương!

Em Oi Em Là Hoa / Cầm Tú Cầu Yêu Dấu...chiếc khăn laine choàng cổ / tóc dài bay Lâm Viên...

Trần Vấn Lệ